

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

25. června 2020*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Evropský parlament – Smluvní zaměstnanec – Články 12a a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie – Psychické obtěžování – Žádost o pomoc – Právo být vyslechnut – Zamítnutí žádosti o pomoc – Článek 41 listiny základních práv Evropské unie – Rozsah soudního přezkumu“

Ve věci C-570/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 10. září 2018,

HF, zastoupená A. Tymen, avocate,

navrhovatelka,

příčemž dalším účastníkem řízení je:

Evropský parlament, zastoupený E. Tanevou a T. Lazianem, jako zmocněnci,

žalovaný v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda senátu, T. von Danwitz a A. Kumin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. listopadu 2019,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 29. ledna 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se navrhovatelka domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 29. června 2018, HF v. Parlament (T-218/17, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:393), kterým uvedený soud zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 3. června 2016, kterým orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv zamítl její žádost

* Jednací jazyk: francouzština.

o pomoc podanou dne 11. prosince 2014, a dále na náhradu újmy, kterou údajně utrpěla v důsledku protiprávního jednání, kterého se uvedený oprávněný orgán dopustil při vyřizování uvedené žádosti o pomoc.

2. Vedlejšími kasačními opravnými prostředky se Parlament domáhá, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek z důvodu nesprávných právních posouzení, kterých se Tribunál dopustil v jeho bodech 80 až 81 a 123, zamítl žalobu a uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení.

Právní rámec

3. Článek 12a služebního řádu úředníků Evropské unie ve znění použitelném na spor (dále jen „služební řád“) stanovoval:

„1. Úředník se zdrží veškerých projevů psychického nebo sexuálního obtěžování.

[...]

3. „Psychickým obtěžováním“[...] se rozumí každé nepřístojné chování, které trvá po delší dobu, je opakované nebo systematické a zahrnuje mluvené nebo psané projevy, úmyslná jednání nebo gesta učiněná úmyslně, které mohou těžce poškodit osobnost, důstojnost nebo fyzickou či psychickou integritu člověka.“

4. Článek 24 služebního řádu stanovoval:

„Unie pomáhá všem úředníkům zejména při postupu proti jakékoli osobě, která se dopustila vyhrožování, urážky nebo pomluvy nebo jiného útoku vůči osobě nebo majetku, kterému je tato osoba nebo člen její rodiny vystavena z důvodů svého postavení nebo služebních povinností.

Společně a nerozdílně nahradí úředníkovi škody utrpěné v takových případech, pokud úředník nezpůsobil škodu úmyslně nebo hrubou nedbalostí a nemůže-li získat náhradu způsobené škody od jejího původce.“

5. Článek 90 služebního řádu uváděl:

„1. Každá osoba, na kterou se tento služební řád vztahuje, může předložit orgánu oprávněnému ke jmenování žádost, aby vydal v její věci rozhodnutí. Orgán sdělí dotyčné osobě své odůvodněné rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne podání žádosti. Neobdrží-li žadatel do konce této lhůty žádnou odpověď na žádost, má se za to, že rozhodnutí je zamítavé, proti takovému rozhodnutí je možné podat stížnost v souladu s následujícím odstavcem.

2. Každá osoba, na kterou se tento služební řád vztahuje, se může obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká, pokud uvedený orgán rozhodl nebo pokud nepřijal opatření stanovené služebním řádem. Tato stížnost musí být podána do tří měsíců. [...]

[...]

Orgán oznámí dotyčné osobě své odůvodněné rozhodnutí do čtyř měsíců ode dne podání stížnosti. Neobdrží-li dotyčná osoba do konce uvedené lhůty odpověď na svou stížnost, má se za to, že stížnost byla zamítnuta, proti čemuž lze podat žalobu podle článku 91.“

Skutečnosti předcházející sporu

- 6 Skutečnosti předcházející sporu jsou vylíčeny v bodech 1 až 33 napadeného rozsudku a lze je shrnout následovně.
- 7 V letech 2005 až 2015 pracovala navrhovatelka v různém postavení, a sice jako pomocná, smluvní nebo dočasná zaměstnankyně, v audiovizuálním oddělení generálního ředitelství Evropského parlamentu pro komunikaci.
- 8 Dopisem ze dne 11. prosince 2014, adresovaném generálnímu tajemníkovi Parlamentu (dále jen „generální tajemník“), jehož kopie byla adresována předsedovi poradního výboru zabývajícího se obtěžováním a jeho prevencí na pracovišti (dále jen „poradní výbor“), jakož i předsedovi Parlamentu a generálnímu řediteli (GŘ) generálního ředitelství generálního sekretariátu Parlamentu pro personál (dále jen „generální ředitel pro personál“), navrhovatelka podala na základě čl. 90 odst. 1 služebního řádu žádost o pomoc ve smyslu článku 24 daného řádu (dále jen „žádost o pomoc“). Konkrétně požadovala, aby byla přijata naléhavá opatření k tomu, aby byla okamžitě chráněna před domnělým obtěžovatelem a aby orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv (dále jen „oprávněný orgán“) zahájil správní šetření za účelem zjištění skutkového stavu.
- 9 Na podporu dané žádosti navrhovatelka tvrdila, že je obětí psychického obtěžování ve smyslu článku 12a služebního řádu ze strany vedoucího audiovizuálního oddělení (dále jen „vedoucí oddělení“). Toto obtěžování se projevovalo chováním a mluvenými a písemnými projevy posledně uvedeného, zejména pak na schůzích oddělení.
- 10 Dopisem ze dne 4. února 2015 generální ředitel pro personál informoval navrhovatelku, že v její prospěch bylo přijato opatření spočívající v jejím přeřazení do oddělení pro návštěvnícký program, tak aby byla vzdálena z dosahu vedoucího audiovizuálního oddělení.
- 11 Dopisem ze dne 8. prosince 2015 generální ředitel pro personál navrhovatelku informoval o svém úmyslu považovat žádost o pomoc za neopodstatněnou, a to zejména po vyslechnutí vedoucího oddělení a čtrnácti dalších úředníků a zaměstnanců audiovizuálního oddělení poradním výborem.
- 12 Dopisem ze dne 17. prosince 2015 navrhovatelka požádala o předání (podle ní „vyšetřovací“) zprávy vypracované poradním výborem. Tato žádost byla zopakována dopisem ze dne 5. února 2016.
- 13 Dopisem ze dne 9. února 2016 generální ředitel pro personál určil navrhovatelce lhůtu k podání písemného vyjádření, pokud jde o jeho úmysl zamítnout žádost o pomoc, končící dne 1. dubna 2016. Kromě toho ji informoval o tom, že mu poradní výbor zaslal pouze stanovisko, v němž byl učiněn závěr o absenci psychického obtěžování. V tomto ohledu je podle něj běžné, že mu poradní výbor zprávu ve smyslu článku 14 vnitřních pravidel v oblasti obtěžování nepředá, jelikož takovou zprávu poradní výbor vyhotovuje, pouze pokud konstatuje existenci psychického obtěžování.
- 14 Dne 1. dubna 2016 navrhovatelka předložila své písemné vyjádření, v němž zopakovala, že chování vedoucího oddělení vůči ní představovalo „psychické obtěžování“ ve smyslu článku 12a služebního řádu, a zpochybňovala mj. tvrzení generálního ředitele pro personál, podle kterého poradní výbor nevypracoval zprávu ve smyslu článku 14 vnitřních pravidel v oblasti obtěžování, ale pouze vydal stanovisko. V tomto ohledu tvrdila, že odmítnutí generálního ředitele pro personál poskytnout jí všechny závěry poradního výboru porušuje její právo na účinnou procesní obranu a zbavuje veškerého užitečného účinku vyjádření, která předložila.
- 15 Rozhodnutím ze dne 3. června 2016 generální ředitel pro personál jakožto oprávněný orgán žádost o pomoc zamítl (dále jen „sporné rozhodnutí“). V tomto rozhodnutí zejména uvedl, že navrhovatelka byla plně a podrobně informována o důvodech, které jej vedly k tomu, že dne 8. prosince 2015 zamýšlel žádost o pomoc zamítnout. Mimoto podle uvedeného generálního ředitele navrhovatelka

neměla žádné subjektivní právo na předání vyšetřovací zprávy, stanoviska nebo zápisů ze slyšení svědků vypracovaných poradním výborem. Pokud jde o věc samou, trval na analýze, kterou uvedl ve svém dopise ze dne 8. prosince 2015, a tudíž rozhodl, že neuzná, že situace popsaná navrhovatelkou spadá pod pojem „psychické obtěžování“ ve smyslu článku 12a služebního řádu.

- 16 Dne 6. září 2016 podala navrhovatelka proti spornému rozhodnutí stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu. Na podporu uvedené stížnosti se dovolávala porušení práva na obranu, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), práva být vyslechnut a zásady kontradiktornosti, jakož i vad řízení vedeného poradním výborem, zjevně nesprávných posouzení, porušení článků 12a a 24 služebního řádu, jakož i povinnosti poskytnout pomoc a povinnosti náležité péče.
- 17 Rozhodnutím ze dne 4. ledna 2017 generální tajemník jakožto oprávněný orgán uvedenou stížnost zamítl.
- 18 Pokud jde o výtku navrhovatelky týkající se nepředání zprávy vyhotovené poradním výborem a zápisů ze slyšení svědků ze strany oprávněného orgánu, generální tajemník měl zejména za to, že s ohledem na judikaturu vyplývající z rozsudků ze dne 11. července 2013, *Tzirani v. Komise* (F-46/11, EU:F:2013:115), a ze dne 23. září 2015, *Cerafogli v. ECB* (T-114/13 P, EU:T:2015:678), neměl uvedený orgán povinnost tyto dokumenty navrhovatelce předat, zejména proto, že poradní výbor musí v rámci Parlamentu pracovat při zachování nejvyšší důvěrnosti a jeho práce je tajná. Pro účely zajištění svobody projevu všech zúčastněných včetně svědků přítomných nebylo možné, aby oprávněný orgán tyto dokumenty navrhovatelce předal.
- 19 Pokud jde v projednávaném případě o „psychické obtěžování“ ve smyslu čl. 12a odst. 3 služebního řádu, generální tajemník měl za to, že „při komplexním posouzení skutečností uplatňovaných [navrhovatelkou] se nejeví, že by se mělo jednat o nepřístojné chování vedoucího oddělení vůči podřízenému“.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 12. dubna 2017 podala navrhovatelka žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu ze dne 3. června 2016, kterým oprávněný orgán zamítl její žádost o pomoc podanou dne 11. prosince 2014, a dále na náhradu újmy, kterou podle svého názoru utrpěla v důsledku protiprávního jednání, kterého se uvedený oprávněný orgán dopustil při vyřizování uvedené žádosti o pomoc.
- 21 Na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení uplatňovala navrhovatelka tři žalobní důvody, z nichž první vycházel z porušení práva na obranu, článku 41 Listiny, práva být vyslechnut a zásady kontradiktornosti, druhý z procesních pochybení, konkrétně z toho, že řízení vedené poradním výborem bylo protiprávní a neobjektivní, a třetí ze zjevně nesprávných posouzení, porušení povinnosti poskytnout pomoc a povinnosti péče, jakož i porušení článků 12a a 24 služebního řádu.
- 22 Na podporu svých návrhových žádání směřujících k náhradě újmy navrhovatelka tvrdila, že utrpěla nemajetkovou újmu v důsledku protiprávnosti, jichž se dopustil oprávněný orgán při vyřizování její žádosti o pomoc. Z těchto důvodů požadovala náhradu ve výši 70 000 eur. Kromě toho navrhovatelka požadovala další částku ve výši 20 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy vyplývající z pochybení, k nimž došlo v rámci šetření, konkrétně v rámci prací poradního výboru. Podle navrhovatelky uvedený orgán zejména porušil zásadu přiměřené lhůty při vyřizování žádosti o pomoc.
- 23 Tribunál napadeným rozsudkem žalobu v plném rozsahu zamítl jako neopodstatněnou.

Návrhová žádání účastníků řízení

Návrhová žádání v rámci kasačního opravného prostředku

- 24 Navrhovatelka v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek, a tudíž
 - vyhověl jejím návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni,
 - zrušil sporné rozhodnutí,
 - uložil Parlamentu náhradu její nemajetkové újmy vyčíslené *ex aequo et bono* na částku 90 000 eur a
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.
- 25 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:
- prohlásil kasační opravný prostředek za neopodstatněný a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Návrhová žádání v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku

- 26 Parlament ve svém vedleším kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek,
 - rozhodl ve věci samé a žalobu zamítl a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.
- 27 Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:
- potvrdil napadený rozsudek, pokud jde o zásady uvedené v bodech 80, 81 a 123 předmětného rozsudku,
 - zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl návrhy navrhovatelky, a v důsledku toho
 - vyhověl jejím návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni,
 - zrušil sporné rozhodnutí,
 - uložil Parlamentu náhradu její nemajetkové újmy vyčíslené *ex aequo et bono* na částku 90 000 eur a
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 28 Na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku Parlament uplatňuje dva důvody, z nichž první vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil Tribunál tím, že v bodě 81 napadeného rozsudku rozhodl, že tento orgán měl HF předat stanovisko poradního výboru, a druhý z nesprávného právního posouzení v bodě 123 napadeného rozsudku v rozsahu, v němž se Tribunál neomezil na zkoumání toho, zda došlo ke zjevně nesprávnému posouzení.
- 29 Navrhovatelka tuto argumentaci zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 30 Úvodem je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru přísluší, aby i bez návrhu zkoumal jakýkoliv aspekt týkající se přípustnosti kasačního opravného prostředku nebo jeho důvodů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. února 2008, *Neirinck v. Komise*, C-17/07 P, EU:C:2008:134, bod 38 a citovaná judikatura).
- 31 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 56 prvního a druhého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může kasační opravný prostředek proti rozhodnutím Tribunálu, kterými se končí řízení, podat k Soudnímu dvoru kterýkoli účastník řízení, jehož návrhovému žádání nebylo vůbec nebo zčásti vyhověno.
- 32 Článek 178 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora dále vyžaduje, aby návrhová žádání ve vedlejších kasačním opravném prostředku směřovala k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Tribunálu.
- 33 Jak v projednávaném případě v podstatě uvedl generální advokát v bodě 37 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že Tribunál zamítl žalobu navrhovatelky, a tedy i její návrh znějící na zrušení sporného rozhodnutí, nelze mít za to, že by Parlament neměl ve věci úspěch.
- 34 Vzhledem k tomu, že oba důvody vedlejšího kasačního opravného prostředku ve skutečnosti směřují pouze k nahrazení odůvodnění, pokud jde o analýzu provedenou Tribunálem v bodech 80 až 81 a 123 napadeného rozsudku, nelze jim vyhovět (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, *Canadian Solar Emea a další v. Rada*, C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 75 a citovaná judikatura).
- 35 Z toho plyne, že oba důvody vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být odmítnuty jako nepřípustné.
- 36 Pokud jde o návrh Evropského parlamentu týkající se náhrady nákladů řízení, stačí připomenout, že podle článku 58 statutu Soudního dvora Evropské unie se kasační opravný prostředek nemůže týkat jen určení výše náhrady nákladů řízení nebo rozhodnutí, který z účastníků řízení je má platit. Vzhledem k tomu, že oba důvody vedlejšího kasačního opravného prostředku jsou nepřípustné, nelze tedy tomuto návrhu Parlamentu vyhovět.
- 37 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být vedlejší kasační opravný prostředek v plném rozsahu zamítnut.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

- 38 Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje navrhovatelka tři důvody. První důvod vychází z porušení práva být vyslechnut, zakotveného v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny. Druhý vychází z porušení čl. 41 odst. 1 Listiny a povinnosti Tribunálu uvést odůvodnění, jakož i ze zkreslení obsahu spisu a argumentů navrhovatelky. Třetí vychází z porušení čl. 31 odst. 1 Listiny a čl. 12a odst. 1 a 3 a článku 24 služebního řádu.

Argumentace účastníků řízení

- 39 Podle navrhovatelky Tribunál zaprvé porušil čl. 12a odst. 1 a 3, jakož i článek 24 služebního řádu tím, že v bodech 84 a 85 napadeného rozsudku zohlednil pouze jeden z cílů uložených administrativě v rámci vyřizování žádosti o pomoc, a sice obnovení klidu na dotčeném pracovišti, aniž zohlednil další z těchto cílů, který přitom byl připomenut v bodě 83 uvedeného rozsudku, a sice zajištění konkrétního uplatňování zákazu jakékoli formy psychického obtěžování.
- 40 Zadruhé je napadený rozsudek stížen vadou spočívající v nedostatečném odůvodnění a rozporu v tom, že Tribunál měl za to, že zápisy ze slyšení svědků neměly být navrhovatelce předány z důvodu ochrany anonymity těchto svědků. Zatímco totiž Tribunál v bodě 80 napadeného rozsudku upřesnil, že stanovisko poradního výboru může být vypracováno v nedůvěrné formě zaručující anonymitu svědků, k zápisům ze slyšení stanovisko v tomto ohledu nezaujal. Tribunál tak bez vysvětlení neuplatnil tatáž kritéria na oba dotčené dokumenty, pokud jde o možnost jejich předání. Tribunál si rovněž protičel v tom, že nezohlednil možnou anonymizaci zápisů ze slyšení svědků, přestože na sdělení stanoviska poradního výboru i na předání daných zápisů ze slyšení se uplatní tentýž cíl spočívající v zajištění anonymity svědků.
- 41 Vzhledem k tomu, že protiprávnosti, které konstatuje v bodech 83 až 85 napadeného rozsudku, vedly Tribunál k rozhodnutí, že zápisy ze slyšení svědků jí neměly být před tím, než předložila své vyjádření, předány, porušil Tribunál podle navrhovatelky čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, jakož i její právo být vyslechnuta.
- 42 Zatřetí navrhovatelka v podstatě tvrdí, že Tribunál v bodě 89 napadeného rozsudku implicitně, avšak nevyhnutelně připustil, že její právo být vyslechnuta nebylo respektováno, když uznal, že k rozhodnutí o žádosti o pomoc oprávněný orgán potřeboval zápisy ze slyšení, aby jimi doplnil stručné stanovisko poradního výboru.
- 43 Začtvrté má navrhovatelka v podstatě za to, že ačkoli Tribunál v bodě 90 napadeného rozsudku připustil, že ve fázi soudního řízení předložila nové argumenty založené na zápisech ze slyšení, které mohly vést k odlišnému výsledku, pokud jde o žádost o pomoc, rozhodl, že nedošlo k jakémukoliv porušení práva být vyslechnut. Podle navrhovatelky spočívá toto posouzení Tribunálu na nesprávném předpokladu, že zápisy ze slyšení jí neměly být předány.
- 44 Parlament na to odpovídá v podstatě tak, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.
- 45 Zaprvé tvrdí, že podle čl. 41 odst. 2 písm. b) Listiny je důvěrnost legitimním limitem pro právo být vyslechnut.
- 46 V tomto ohledu Parlament upřesňuje, že k zajištění svobody projevu svědků je při administrativních šetřeních nezbytné zaručit důvěrnost svědeckých výpovědí nejen vůči domnělému obtěžovateli, ale také vůči stěžovateli. Případné odstranění této důvěrnosti zejména ve stadiu soudního řízení by totiž mohlo bránit tomu, aby šetření byla nestranná a objektivní a mohla těžit ze spolupráce bez zábran ze

strany osob předvolaných ke slyšení jako dobrovolní svědci. A dále důvěrnost poskytuje těmto svědkům záruky, jelikož tak mají jistotu, že nebudou muset čelit odvetným opatřením ani nátlaku ze strany zúčastněných osob.

- 47 Parlament dodává, že podle jeho vnitřních pravidel v této oblasti předseda poradního výboru svědky ujišťuje, že jejich výpověď zůstane důvěrná.
- 48 Zadruhé Parlament uvádí, že cíl spočívající v obnovení klidu na dotčeném pracovišti souvisí s cílem spočívajícím v ukončení obtěžování a je od něj neoddelitelný. Odstranění důvěrnosti by tak mohlo případně vést ke konfliktům na oddělení, když by v něm oživilo případnou nevraživost. Navrhovatelka tudíž nemůže tvrdit, že by Tribunál druhý z těchto cílů nezohlednil.
- 49 Zatřetí Parlament zdůrazňuje, že anonymizace slyšení, a to výmazem jmen svědků, nepostačuje k tomu, aby byla zaručena nemožnost identifikovat osobu podávající svědectví, jelikož svědek může být identifikovatelný také srovnáním informací a zejména samotnými skutečnostmi, které dosvědčuje.
- 50 Začtvrté Parlament tvrdí, že navrhovatelce bylo plně umožněno využít jejího práva být vyslechnuta, zakotveného v článku 41 Listiny, dne 1. dubna 2016, neboť v uvedený den jí byly sděleny důvody, na kterých administrativa zakládala svůj úmysl zamítnout její žádost o pomoc. V této souvislosti Parlament připomíná, že podle unijních soudů v oblasti pomoci při obtěžování nepožívá autor žádosti o pomoc tak rozsáhlé právní ochrany, jako je ochrana přiznaná v rámci práva na účinnou procesní obranu, ale má za účelem dodržení práva na řádnou správu v souladu s čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny právo být vyslechnut.
- 51 Správný výklad článku 41 Listiny je tedy podle něj ten, že navrhovatelka má právo obdržet nikoliv všechny dokumenty vyhotovené v rámci vyřizování její žádosti o pomoc, ale pouze důvody, na kterých administrativa založila svůj úmysl její žádost o pomoc zamítnout. Z toho vyplývá, že navrhovatelka nemohla mít v rámci výkonu svého práva být vyslechnuta přístup k zápisům ze slyšení.
- 52 Zapáté, co se týče námitky navrhovatelky týkající se bodu 90 napadeného rozsudku, Parlament ji považuje za irelevantní, neboť navrhovatelka každopádně nemohla mít přístup ke svědectvím, která jsou ze své povahy důvěrná. I za předpokladu, že by žalobkyně takové právo měla, má Parlament za to, že nepředložila žádný nový argument, který by mohl mít dopad na rozhodnutí generálního ředitele pro personál ze dne 3. června 2016, kterým byla žádost o pomoc zamítnuta.

Závěry Soudního dvora

- 53 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu v podstatě vytýká porušení práva být vyslechnuta, jak je zaručeno v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny, jelikož měl za to, že odepření jejího přístupu k zápisům ze slyšení svědků vypracovaným poradním výborem ještě před přijetím sporného rozhodnutí nebylo v rozporu s uvedeným ustanovením.
- 54 Zaprvé je třeba uvést, že navrhovatelka byla skutečně na základě dopisu ze dne 8. prosince 2015 obsahujícího důvody, proč generální ředitel pro personál zamýšlel její žádost o pomoc zamítnout, oprávněným orgánem vyslechnuta. Navrhovatelka však neměla k dispozici stanovisko poradního výboru ani zápisy ze slyšení vedených tímto výborem, a nemohla se tak vyjádřit k důvodům pro zamítnutí své žádosti o pomoc uvedeným oprávněným orgánem v daném dopise.
- 55 Zadruhé, jak připomněl Tribunál v bodech 73 a 74 napadeného rozsudku, jelikož sporné rozhodnutí zamítá žádost o pomoc, a tudíž dochází k závěru o absenci psychického obtěžování, představuje individuální opatření, které bylo určeno navrhovatelce a nepříznivě se jí dotýká ve smyslu čl. 41 odst. 2 Listiny.

- 56 Zatřetí je třeba upřesnit, že údajná oběť obtěžování se v rámci takového řízení, jako je dotčené řízení, může dovolávat práva být vyslechnuta, a to z titulu zásady řádné správy. Článek 41 Listiny, nadepsaný „Právo na řádnou správu“, totiž ve svém odstavci 1 stanoví, že každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly unijními orgány a institucemi řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě.
- 57 Dále se v uvedeném článku 41, a to v odstavci 2, stanoví, že právo na řádnou správu zahrnuje zejména právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout, právo každého na přístup ke spisu, který se ho týká, při respektování oprávněných zájmů důvěrnosti a profesního a obchodního tajemství, jakož i povinnost správních orgánů odůvodňovat svá rozhodnutí.
- 58 Právo být vyslechnut zejména zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu řízení vedeného správou před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 53).
- 59 Soudnímu dvoru proto přísluší, aby ověřil, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 82 až 87 napadeného rozsudku rozhodl, že právo být vyslechnut nezahrnovalo povinnost předat navrhovatelce zápisy ze slyšení svědků před přijetím sporného rozhodnutí. V tomto ohledu měl Tribunál za to, že k zajištění účinného uplatňování zákazu jakékoli formy psychického obtěžování na pracovišti může v zásadě administrativa upravit možnost zaručit svědkům, kteří souhlasí s poskytnutím svých výpovědí o sporných skutečnostech v tvrzeném případě obtěžování, že jejich svědectví zůstanou důvěrná vůči domnělému obtěžovateli i domnělé oběti.
- 60 Soudní dvůr již rozhodl, že v rámci sporu ve věci obtěžování, jejichž účastníky jsou unijní úředníci, je osoba, která podala stížnost na obtěžování k ředitelství pro personál, k tomu, aby mohla účinně předložit dotčenému orgánu své vyjádření před tím, než tento rozhodne, oprávněna obdržet minimálně shrnutí vyjádření osoby, jež byla obviněna z obtěžování, a jednotlivých svědků vyslechnutých v průběhu šetření, přičemž k předání tohoto shrnutí musí případně dojít v souladu se zásadou důvěrnosti. Soudní dvůr uvedl, že tomu tak je proto, že tato prohlášení byla použita ve zprávě předané orgánu, který přijal rozhodnutí nevyhovět stížnosti, a zahrnovala doporučení, na jejichž základě daný orgán založil své rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 57).
- 61 Z bodů 80 a 89 napadeného rozsudku vyplývá, že v projednávané věci měl oprávněný orgán pro účely rozhodnutí o žádosti o pomoc k dispozici nejen stanovisko poradního výboru, ale i zápisy ze slyšení svědků, které mu poskytly komplexní a podrobný přehled o realitě daných skutků, jakož i o jejich vnímání ze strany jednotlivých členů dotčeného oddělení.
- 62 Jak uvedl generální advokát v bodě 62 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že oprávněný orgán zohlednil zápisy ze slyšení za účelem přijetí sporného rozhodnutí, bylo důležité, aby se k nim navrhovatelka mohla vyjádřit. Navrhovatelka proto k tomu, aby mohla užitečně předložit své vyjádření, měla právo obdržet alespoň shrnutí stanoviska poradního výboru a zápisů ze slyšení svědků v rozsahu, v němž oprávněný orgán založil sporné rozhodnutí na těchto dokumentech.
- 63 Při předání uvedených dokumentů však měly být respektovány legitimní zájmy důvěrnosti, které tak musí být poměřovány s právem být vyslechnut (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 57).
- 64 Tribunál měl v bodě 83 napadeného rozsudku za to, že administrativa může stanovit možnost zaručit svědkům vyslechnutým v rámci šetření, že jejich svědectví zůstanou důvěrná.
- 65 Tato možnost přitom není nutně neslučitelná s respektováním práva osoby, která si stěžuje na obtěžování, být vyslechnuta.

- 66 Za účelem zajištění důvěrnosti svědectví a dosažení cílů, které tato důvěrnost zajišťuje, při současném zaručení, aby navrhovatelka byla před přijetím rozhodnutí nepříznivě zasahujícím do jejího právního postavení účinně vyslechnuta, jak zdůraznil generální advokát v bodě 71 svého stanoviska, totiž lze použít určité techniky, jako je anonymizace, či dokonce zpřístupnění podstaty svědectví ve formě shrnutí nebo zakrytí některých částí obsahu těchto svědectví (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 59).
- 67 Tribunál měl přitom za to, že oprávněný orgán tím, že navrhovatelce zápisy ze slyšení svědků před přijetím sporného rozhodnutí odmítl předat, aniž zkoumal, zda bylo možné respektování legitimních zájmů důvěrnosti sladit s uvedeným právem, neporušil její právo být vyslechnuta.
- 68 Mimoto je třeba zdůraznit, že právě takové techniky, jako jsou techniky uvedené v bodě 66 tohoto rozsudku, byly použity v průběhu řízení před Tribunálem, který nařídil Parlamentu, aby předložil anonymizované, zčásti zakryté znění dotčených zápisů.
- 69 Jak uvedl generální advokát v bodě 76 svého stanoviska, Tribunál se tudíž tím, že nekonstatoval, že skutečnost, že navrhovatelce nebylo předáno alespoň anonymizované shrnutí vyjádření jednotlivých svědků a nemohla k nim být vyslechnuta, čímž jí nebylo umožněno, aby se užitečně vyjádřila k jejich obsahu před tím, než generální ředitel pro personál přijal sporné rozhodnutí, které se jí nepříznivě dotýkalo, dopustil nesprávného právního posouzení.
- 70 Z výše uvedeného vyplývá, že prvnímú důvodu kasačního opravného prostředku je třeba vyhovět a na tomto základě zrušit napadený rozsudek v plném rozsahu, aniž je nutné zkoumat ostatní argumenty uplatněné navrhovatelkou v rámci tohoto důvodu i ostatní důvody kasačního opravného prostředku.

K žalobě před Tribunálem

- 71 V souladu s čl. 61 prvním pododstavcem druhou větou statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě, že zruší rozhodnutí Tribunálu, vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.
- 72 V této souvislosti je přitom třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že porušení práva na obranu, a konkrétně práva být vyslechnut, vede ke zrušení rozhodnutí přijatého na konci řízení pouze tehdy, pokud toto řízení mohlo bez této vady dospět k jinému výsledku (rozsudky ze dne 10. září 2013, G. a R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, bod 38, a ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 76).
- 73 Jak plyne z bodu 69 tohoto rozsudku, v projednávaném případě v důsledku skutečnosti, že navrhovatelce nebylo předáno alespoň anonymizované shrnutí vyjádření jednotlivých svědků a nemohla k nim být vyslechnuta, čímž jí nebylo umožněno, aby se užitečně vyjádřila k jejich obsahu před tím, než generální ředitel pro personál přijal sporné rozhodnutí, které se jí nepříznivě dotýkalo, došlo k porušení článku 41 Listiny. Jak přitom uvedl generální advokát v bodech 121 až 123 svého stanoviska, toto nepředání představuje nedostatek, který nevyhnutelně ovlivnil stanovisko poradního výboru i sporné rozhodnutí. Pokud by totiž byla navrhovatelce poskytnuta možnost být užitečně vyslechnuta, mohla by generálního ředitele pro personál přesvědčit o tom, že bylo možné jiné posouzení skutkového stavu a různých souvislostí, jež bylo pro dané rozhodnutí určující, a že jim bylo třeba přiznat jinou váhu.
- 74 Nelze proto vyloučit, že rozhodnutí přijaté generálním ředitelem pro personál ohledně žádosti navrhovatelky o pomoc by bylo kladné.
- 75 Je tudíž třeba sporné rozhodnutí zrušit.

- 76 Pokud jde o návrhová žádání znějící na náhradu újmy navrhovatelky, je třeba uvést, že zrušení sporného rozhodnutí představuje přiměřené zadostiučinění nahrazující veškerou nemajetkovou újmu, kterou mohla navrhovatelka v projednávané věci utrpět.
- 77 Návrhová žádání znějící na náhradu této nemajetkové újmy jsou tedy bezpředmětná a není třeba o nich rozhodovat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. dubna 2019, OZ v. EIB, C-558/17 P, EU:C:2019:289, bod 81).
- 78 Za těchto podmínek musí být návrhová žádání předložená navrhovatelkou za účelem náhrady její újmy zamítnuta.

K nákladům řízení

- 79 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 80 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 81 Vzhledem k tomu, že navrhovatelka požadovala náhradu nákladů řízení a Parlament neměl úspěch v podstatné části svých návrhových žádání, je důvodné posledně uvedenému uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkou v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 29. června 2018, HF v. Parlament (T-218/17, EU:T:2018:393), se zrušuje.**
- 2) **Rozhodnutí generálního ředitele Evropského parlamentu pro personál, jednajícího jako orgán Parlamentu oprávněný k uzavírání pracovních smluv, ze dne 3. června 2016, kterým zamítl žádost HF o pomoc ve smyslu článku 24 služebního řádu úředníků Evropské unie, se zrušuje.**
- 3) **Ve zbývajících částech žaloba zamítá.**
- 4) **Evropský parlament ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené HF v řízení v prvním stupni i v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.